

[Mølgaard]

det så forfærdelig presserende så hurtigt som muligt at få brudt TV-monopolet, forstår jeg dårligt, at man fremsætter dagsordensforslaget, for det må jo da efter forslagsstillernes formodning være en vej til at sylte det ønske, man har om ad parlamentarisk vej at få brudt monolet. Der er lovgivningsvejen jo den enkle vej.

Jeg skal i anledning af SFs ønske om stærkere forbrugerrepræsentation i mediekommissionen anføre, at jeg ikke tror, at det er så forfærdelig væsentligt for forbrugerne, hvem der kommer i mediekommissionen, men jeg tror til gengæld, at det er særdeles væsentligt for forbrugerne, at de får indflydelse på medieproduktionen senere hen. Der kan måske nok være en antydning af sammenhæng imellem disse to ting. Jeg skal ikke fraråde forslaget om at lade forbrugerrådet træde ind i mediekommissionen, men for mig er det nok så væsentligt at få etableret et egentligt forbrugerstyre i flest mulige medier, jfr. retsforbundets radiolovsforslag, der gør Danmarks Radio lytter- og seerstyret.

**Statsministeren (Anker Jørgensen):**

Jeg vil gerne sige tak for den måde, man har behandlet denne forespørgselsdebat på. Jeg synes, at det gennemgående har været en positiv debat. Selv om der ikke har været megen medieinteresse for den, heller ikke fra folketingsmedlemmernes side, så tror jeg alligevel, at denne debat vil komme til at få en vis betydning, måske en ret stor betydning, for mediekommissionens arbejde og dermed for den videre udvikling af mediepolitikken i dette land.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen skal jeg sige nogle få bemærkninger til – jeg skal i øvrigt prøve, om jeg kan gøre det lidt kort til alle dem, der har haft ordet.

Først vil jeg sige, at jeg er enig i den opfattelse, at det er en god og rigtig tanke, at der kan afgives delbetænkninger. Det er en måde at holde kontakt med denne mediekommission på, der jo er stor og ikke kan undgå at komme til at virke i et godt stykke tid. Jeg tror, det er vigtigt, at man har denne mulighed for at få delbetænkninger og i øvrigt også at få en vis indflydelse på, hvilke emner der kan tages op, netop som det også blev sagt i min besvarelse her i dag.

Der blev stillet det spørgsmål, om den tendens til styring, som nogle måske kunne lægge i det, jeg sagde i dag, skulle indeholde en begrænsning af ytringsfriheden. Jeg vil sige, at et af formålene gerne skulle være at fastholde den ytringsfrihed, vi har i Danmark, og som er meget, meget omfattende, men også gerne at undersøge mulighederne for at øge ytringsfriheden – det er bl. a. det, der ligger i ordet »decentralisering«. Vi risikerer, hvis vi lader stå til, at en hel del af den ytringsfrihed, som er lokal, bliver stækket, og det er en ting, der bør undgås.

Et andet spørgsmål var Nordsat. Om dette i sig selv meget store problem skal jeg ikke gå i enkeltheder, men derimod sige, at når det gælder udenlandske satellitter, er situationen formentlig den – jeg er ikke ekspert på det område – at det vil være meget svært eller måske endda umuligt at undgå, at satellitter engang i 1980'erne og 1990'erne kommer ind over vores land. Det kan være en situation, som kræver en ganske speciel mediepolitik fra folketingets side for at modvirke, hvis der er noget, der skal modvirkes på dette område. Det må være en opgave at få analyseret, hvilke problemer der kan ligge på dette område.

Der blev også spurgt, om ikke det økonomiske, det sociale, og jeg vil tilføje: det kulturelle, stude har noget at gøre med informationsniveauet i et samfund. Det er jeg meget sikker på at det har. Men så blev der også inddraget den information, som u-landenes folk skulle have. Jeg var lige ved at få indtryk af, at denne mediekommission også skulle tage denne enorme opgave op. Da vi absolut ikke ønsker – det er vi enige om – en syltekrukke på dette område, så tror jeg, man i hvert fald ikke skal tage dette meget omfattende problem ind i denne kommissions arbejde.

Hr. Ole Espersen sagde noget om det danske sprog. Jeg mener, at en af de allervigtigste opgaver for en mediekommission er hele tiden og i forhold til alle medier at være opmærksom på, at vi her i landet bliver overdænget med tysk og engelsk og russisk og polsk osv. Det er udmærket, at det også er der, men jeg tror, det er vældig vigtigt, at vi i vores medier taler og skriver det sprog, som nu engang er vores eget. Det er ikke svært at fastholde det, når det gælder vores aviser, formentlig heller ikke hvad angår bøger, men